19 Σεπτεμβρίου 2021

Ο Άνθρωπος του Θεού και η τυραννία των ξύπνιων!

Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Θέατρο, Κινηματογράφος, Ντοκυμανταίρ, TV και Διαδίκτυο / Κοινωνιολογικά (κοινωνική πρόνοια & οικογενειακά θέματα)

Από Ξενοφών Α. Μπρουντζάκης

Δεν είδα τον Άνθρωπο του Θεού γιατί δεν με ενδιαφέρει.

Ωστόσο, έτυχε να διαβάσω διάφορα σχόλια, κείμενα και αναλύσεις διανοουμένων, κριτικών κινηματογράφου, σχολιαστών προοδευτικού προσανατολισμού και περιεχομένου, που έχουν αναγάγει την αυτοαναφορικότητά τους σε μέτρο των πάντων και τους εαυτούς τους σε κάτοχο της μοναδικής αλήθειας με δικαίωμα να ειρωνεύονται τις θεμελιώδεις μεταφυσικές – υπαρξιακές αγωνίες της ανθρωπότητας που συγκινούν την πλειονότητα των ανθρώπων του πλανήτη.

Πράγμα που είναι τόσο εύκολο όσο ακριβώς και ανόητο.

Ωστόσο, εδώ μπαίνει το ζήτημα της ύβρεως. Δεν είναι δυνατόν να αντιμετωπίζει κανείς το θέμα της πίστης, το ακλόνητο διαχρονικό θεμελιώδες συστατικό όλων των πολιτισμών, ως ένα γελοίο θέμα. Το να αρνείται κανείς την ύπαρξη του Θεού, δεν τον καθιστά αυτόματα έξυπνο, όταν μάλιστα δεν αντιλαμβάνεται στοιχειωδώς τι είναι αυτό που συγκλονίζει την ψυχή των άλλων ανθρώπων.

Το να θεωρεί κανείς ότι υπερέχει πνευματικά από όλη την ανθρωπότητα μόνο και μόνο επειδή δηλώνει άθεος (παντελώς αδιάφορο...), δεν τον καθιστά προοδευτικό άνθρωπο. Μπορεί απλώς να είναι και ηλίθιος, μπορεί άνετα ένας άθεος να είναι απλώς βλάξ, όπως και το αντίθετο φυσικά. Άρα η ύπαρξη ή η ανυπαρξία του Θεού δεν είναι αποδεικτικό ευφυΐας για κανέναν.

Το να ειρωνεύεσαι, ωστόσο, την πιο βαθιά υπαρξιακή αγωνία του κόσμου δεν είναι αποτέλεσμα φωτεινότητας πνεύματος αλλά βαθέως σκοταδισμού λόγω αδυναμίας στοιχειώδους κατανόησης του πολιτισμού.

Κάποιοι άλλοι θεώρησαν το θέμα του έργου αναχρονιστικό καθώς έχει σαν

πρωταγωνιστή έναν «Άγιο» και θέμα την πίστη.

Πάει στα σκουπίδια ο Ντοστογιέφσκι, ο Τολστόι, μια πλειάδα αριστουργηματικών πατερικών και άλλων θεολογικών κείμενων φιλόσοφων και στοχαστών, προς χάριν της σταλινογενούς προοδευτικής μεταπολιτευτικής παιδείας που έλαβαν μερικοί στα λαϊκά φροντιστήρια των αγώνων και της πάλης των τάξεων, εκεί όπου παπαγαλίζεται η μαρξιστική μπούρδα γενικής χρήσης ότι η θρησκεία είναι το όπιο του λαού.

Ας διαγράψουμε λοιπόν και τις ταινίες του Ταρκόφσκι.

Δεν μιλώ για το αισθητικό – καλλιτεχνικό αποτέλεσμα της ταινίας που δεν είδα. Μιλώ για το αδιανόητο γεγονός ότι ένα μέρος της κατάκρισης εστιάστηκε στο γεγονός ότι η ταινία βιογραφεί έναν Άγιο. Ενώ είναι νόμιμο κατά τους διαχωρισμούς που έχουν μερικοί στο μυαλό τους να βιογραφείται ένας σίριαλ κίλερ που ξεκοιλιάζει παιδάκια ή ένας κανίβαλος που τιγκάρει τους καταψύκτες του με ανθρώπινα μέλη…

Ο …Θεός να βάλει το χέρι του μπας και γλυτώσουμε κάποια στιγμή από την τυραννία των ξύπνιων!

Πηγή: topontiki.gr